

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1357

1547

C O D I C E S A

1548

Stafa. Stegerrif.

Ragabia. Slougrumo.

Multa hic Etymologis dispicienda, qui malent Nomenclatorem hunc *Italobarbarum*, quam *latinum* dicere; ita se produnt Voces *Tomajo*, *Calza*, *Cucitura*, *Staffa*, *Arcione*, *Sargia* &c. Incertum tamen, an fibi haec *Italus* in *Germania*, an *Germanus* in *Italia* connotarit saltem Sec. XII.

IX. fol. 237. Collectio quae-dam Precationum ad Angelos, *Christum* et B. V. *Mariam* Sec. XIV. scripta.

X. fol. 242. p. 2. Absque titulo Tractatus de *Memoria artificiali*, praecipue de usu *Locorum*, eodem Sec. scripta, et incipiens: *Memoria est duplex scilicet naturalis et artificialis. Vnde memoria naturalis est alicuius sensus apprehensio (apprehenſi) iterata reſumpcio &c.* Inter plures, qui olim hoc litus ararunt, haud facile est Nostrum adpellare.

DCLXI.

R. 333² Codex membraneus lat. Sec. XIV. Folior. 38. f. min. charætere crasso perscriptus et rubricis distinctus continet I. *Librum de miseria hominis*, cuius Prologus incipit: *Domino patri Reuerendissimo. Petro portuensi (l. portuensi) episcopo Lotharius indignus diaconus gratiam in presenti &c.* Egi de hoc Opusculo Vol. I. P. 1. col. 852. et P. 2. col. 2130. item hoc etiam Vol. II. ut Index docet. In Prologo rite le-

Arfilun. *Satelpogo.*
Sarga uel uestido. *Roc.*

gitur: *dignitatem (non vilitatem) humane nature christo fauente deſcribam.*

Fol. 30. sequitur Tractatus de VII. Vitiis Capitalibus nullo Titulo vel Autore, qui init: *Vidi bestiam ascendentem de mari habentem capita VII. cornua X. Bestia hec diabolus est a uastando sic diſta &c.* De singulis vitiis speciatim agit; tertium tamen, *Superbia*, cum sua membrana excidit. Ignoro Autorem; sed parum sane promittit, qui bestiam deducit a *Vastando*.

Fol. ult. habetur Brevis Adnotatio: *De IV. doloribus, quos mali paciuntur in morte, quorum 1) ex angustia corporea, 2) ex liberiore intuitu animae, 3) ex acriore ejus judicio, 4) ex occursu malorum spirituum.*

DCLXII.

Codex membraneus lat. Sec. U. 97 XIV. Folior. 99. 8. non una manu, partim lineis longis, partim per duas columnas commode perscriptus, rubricis distinctus, et, ut in calce notatur, pro libraria collegij ducalis olim datus a M. Paulo Troppawer de Vienna, quem in Locheri Speculo Acad. ad ann. 1417. et 29. Facult. Philosoph. Decanum invenio, sequentia continet: I. *In christi nomine. Incipit liber de miseria humane condicionis. Editus a lotario dyacono. Cardinali sandorum serij* (Ser-

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 1357

1549

ASCETICI.

1550

(Sergii) et bachi. qui postea Innocencius papa tercarius appellatus est. Haec ante Indicem Capitum omnium III. Librorum, quem excipit Prologus ad P. Portuensem Episcopum, Petrum videlicet, ut docet chronologia, Galliciam Rom. Atque in hoc pro: vilitatem humane nature — describam, rite legitur dignitatem. Finit Opus cum Edit. quam Vol. I. P. I. col. 852. Schoepflinianam dixi, ubi et plura in rem praesentem.

II. fol. 25. succedit Homilia-
rium ἀδεσπότων in anni Dominicis
a Dom. I. Advent. usque ad Dom.
XXIV. post Pentec. cuius Sermo
I. incipit: Cum appropinquaret ibe-
sus ierosolimis. Math. 21. Rece-
pta vnde in bethania a maria
ante sex dies pasche id est sexto
die seu sabbati ante pascha &c.
Non igitur in Evangelium Luc.
21. quod hodie Dom. I. Advent.
legitur, licet cetera Evangelia
cum hodiernis concordent. Ser-
mones breves sunt, et in iis post
alios Patres etiam Bernardus ci-
tatur.

DCLXIII.

R. 333¹

Codex membraneus lat. Sec.
XII. Folior. 56. 4. nitidissime
exaratus et minio distinctus, quem
Scheda inserta a Luitboldo Coe-
nobita Lunaelacensi descriptum te-
statur, hoc Rubrum praefert: Hugo
(nempe Victorinus) de archa
noe pro archa sapientie cum archa
ecclesie & archa matris gratiae;
quam postremam non B. Virgi-
nem, sed ipsam divinam gratiam

Denis Codd. Theol. V. II. P. II.

intellige; hanc enim etiam L. II.
de Vanit. Mundi edit. Opp. Rotomag. 1648. p. 273. matrem
adpellat Hugo. Opus praesens,
quod incipit: Cum federem aliquando in conuentu fratrum &c.
habetur eod. Tomo p. 298. sed,
quid differat Editio a Codice, di-
cendum est. Libros illa censet IV.
Codex vero V. Illa Librum IV.
ita terminat: et iocundantur mundi
corde in contemplatione veritatis;
Codex autem ultra sic procurrit:
Breuiter dicturus eram, sed fa-
teor uobis, multa me delebat lo-
qui, et erat adhuc fortassis, quod
dicerem, si uestrum fastidium non
timerem. Nunc igitur ipsius ar-
chę nostrę exemplar proponamus,
sicut proposuimus, quod exterius
depingimus, ut foris discas, quid
intus agere debeas, ut, cum huius
exemplaris formam in corde tuo
expresseris, domum dei in te edifi-
catam esse letaris. Tum: Expli-
cit Liber IV. Incipit Liber V.
de pictura archę. Cum Codex Hu-
gonis, qui a. 1140. obiit, tempo-
ra prope adtingat, non videntur
haec absque autoritate. Mirum
igitur, Librum hunc ab Editori-
bus avulsum et deteris IV. ad p.
286. titulo: *Mystica Arcæ Noe*
Descriptio praepositū fuisse. Ini-
tium ejus est: *Primum* (inutiliter
interjectum in Edit. ad mysticum
Arcæ Noe descriptionem) in pla-
nicie, ubi Archam depingere uolo,
medium centrum querō &c. Capi-
tum distributio, ut in praecedentib-
us Libris, tota alia est, quam
in Editis, et, ne quid dissimulem,
Caput XIV. editionis de Mansio-

Ee
nibus